

Paminėtos šventojo Chosemarijos kanonizacijos metinės

Pamokslas, pasakytas 2003 m.
spalio 7 d. Vilniaus
arkikatedroje minint pirmasias
Opus Dei steigėjo kanonizacijos
metines. Pamokslą skaitė Opus
Dei regioninis vikaras mons.
Andres Lavin. Šv. Mišias aukojo
kardinolas A. J. Bačkis, su juo
koncelebravo keletas kunigų.

2003-10-07

Lygiai prieš metus daugelis iš čia esančių buvome Romoje, švento Petro aikštėje, ir pilni džiaugsmo dalyvavome Opus Dei steigėjo monsinjoro Chosemarijos Eskrivos kanonizacijoje. Šiandien mintis ir širdį vėl kreipiame į Romą, ypatingai dėkingi Šventajam Tėvui Jonui Pauliui II, ir prisimename tą iškilmingą šventų Mišių momentą, kai popiežius ištarė kanonizacijos formulės žodžius. Tą akimirką aš, o galbūt ir daugelis iš jūsų, nukreipiau žvilgsnį į paveikslą, kabantį ant bazilikos fasado, iš kur į mus žvelgė maloniai besišypsantis Opus Dei steigėjo veidas.

Tas pats veidas žvelgia į mus ir čia, katedroje, tartum kviesdamas džiaugsmingai siekti šventumo. Veidas, kiekvienam iš mūsų sakantis: „Drąsos! Šventumas yra pasiekiamas. Drąsos! Įmanoma būti šventuoju pasaulyje, savo vietoje. Pirmyn! Ašėjau šiuo keliu ir pasiekiau tikslą.

Pirmyn, tai įmanoma!” Veidas, kuris mums sako: „Duc in altum! Mano sūnau, mano dukra, nebijok ir ryžkis irtis į gilumą, į atvirą ir gilią jūrą – šventumo kasdieniame gyvenime keliais. Negalvok, kad tai tik kai kurių išrinktųjų, ypatingų žmonių ar kunigų bei vienuolių kelias. Dievas pašaukė visus žmones į šventumą. Jėzus Kristus visiems pasakė: „Būkite tokie tobuli, kaip jūsų dangiškasis Tėvas yra tobulas”.

Savo meiliu žvilgsniu Opus Dei steigėjas mus skatina: „Irkis į jūrą. Irkluoti sunku, bet nesiteisink, kad esi pavargęs, kad sunku ar neturi noro. Turi suprasti, jog visa tai Dievas leidžia, kad būtent šiose aplinkybėse parodytum Jam savo meilę. Jei Jis tai leido, tai ir duos jėgų sunkumams įveikti. Ar tu esi šeimos tėvas ar motina? Kaip tik tave Viešpats kviečia į šventumą atliekant savo pareigas. Esi studentas? Ir tave kviečia Viešpats, kad Jo ieškotum

auditorijose ir tarp knygų. Vyras ar moteris, susituokęs ar viengungis, darbininkas, žemdirbys, kokios srities specialistas, sveikas ar ligotas, – visi yra Kristaus pakviesti juo sekti, į šventą gyvenimą. Tai yra šerdis tos žinios, kurią Dievas norėjo priminti pasauliui per šventąją Chosemariją. „Kelyje” (815) jis rašė: „Ar iš tikrųjų nori būti šventas? Atlik mažą kiekvienos akimirkos pareigą: daryk tai, ką privalai, ir atsidėk tam, ką darai”.

Kaip rašė vienas prancūzų mąstytojas prieš keletą amžių „vienintelė liūdesio priežastis šiame gyvenime, vienintelė gyvenimo nesėkmė – nebūti šventiems.” Neatidėliokime šventumo siekimo, nepalikime šios užduoties ateičiai. Viešpats mūsų ieško ir mums kviečia dabar. Kaip apaštalams, taip ir kiekvienam krikščioniui Jėzus žvelgia į akis ir sako: „Ateik ir sek paskui mane.” Argi Tavęs nejaudina

ir kartu nedžiugina ši nuostabi
galimybė nuolat gyventi su Dievu ir
dėl Dievo? Bet kur, nepaliekant savo
vietos pasaulyje. Kai kurie pasakys:
„Šis tikslas yra labai aukštas ir
sunkus.” Kiti tars: „Dievas ir Dievo
dalykai užima daug laiko, o man ir
taip diena per trumpa, turiu tiek
daug ką nuveikti...” Jiems norėčiau
paskaityti vieną punktą iš „Vagos”,
šventojo Chosemarijos parašytos
knygos. „Kristų kaip tik ir domina tie,
kurie neturi kada.” Kaip tik tie
žmonės, kurie turi daug darbo, daug
pareigų ir reikalų, gali geriau
suprasti, ką reiškia pašventinti
darbą: tai yra paaukoti Dievui iš
meilės visą mūsų dieną pilną darbų
ir darbelių.

Žvelgdami į malonų šventojo
Chosemarijos veidą, pasiryškime
rimtai imtis krikščioniško gyvenimo.
Laikas mylėti Dievą šioje žemėje yra
trumpas. Neatidėliokime Dievo
ateičiai, kai turėsime daugiau laiko,

kai geriau klostysis šeimos ar darbo reikalai ir panašiai. Šiandien ir dabar Viešpats mus kviečia į sektį.

Šioje žemėje esame tik pakeliui į tikrąją tėvynę danguje. Kaip tik dėl to visa, ką darome čia, žemėje, yra svarbu žvelgiant amžinybės požiūriu. Verta būti dosniems su Dievu. Tėvai, motinos, nebijokite turėti daug vaikų ir auklėti juos, kad būtų gerais krikščionimis ir žemės bei dangaus piliečiais. Tegul egoizmas ar ateities baimė neužkerta kelio gyvybei. Turite nuostabią užduotį, nuo kurios priklauso šios šalies ir žmonijos ateitis. Atsakingai atlikite tėvų pareigas. Neleiskite, kad mokykla, televizija ar internetas pakeistų jus ir atliktų tą darbą, kuris yra skirtas pirmiausia jums, tai yra krikščioniškai auklėti savo vaikus, kurie taip pat yra Dievo vaikai. Perduokit jiems gerą doktriną, tikėjimą, pirmiausia savo pavyzdžiu,

o po to žodžiu. Kalbėkite savo vaikams apie Dievą.

„Pasaulio krizės yra šventųjų krizės“,– rašė šventasis Chosemarija „Kelyje“. Popiežius Jonas Paulius II (antrasis) savo Apaštaliname laiške Novo Millennio ineunte (Trečiajam tūkstantmečiui artėjant) nedvejodamas tvirtina, „kad asmeninio šventumo siekimas kasdieniame gyvenime yra kaip niekad svarbus pastoracinis poreikis, nes tai aktualu visiems krikščionims“. Kaip skelbia Antrasis Vatikano susirinkimas viename iš dokumentų, „visi tikintieji, koks bebūtų jų luomas ar padėtis, yra pašaukti į krikščioniškojo gyvenimo pilnatvę, į meilės tobulumą“. Paremkime ir asmeniškai atsiliepkime į šiuos popiežiaus ir Bažnyčios troškimus. Priimkime kvietimą į šventumą, nes tai vienintelė išeitis iš pasaulinių krizių. Tik švento žmogaus širdis, žmogaus,

pakeisto Dievo malonės, širdis, gali kurti vienybę, o ne susiskaldymą, dosnumą, o ne egoizmą, supratimą, o ne abejingumą, nuolankumą, o ne puikybę, gyvenimo tyrumą, o apgaulę ar neištikimybę, meilę, o ne pyktį, teisingumą ir ramybę, o ne priešiškumą ir nesantarvę. Žmogaus, pakeisto malonės, širdis yra lyg saulė, skleidžianti šviesą, šilumą ir gyvybę aplink save. Daugelio šventų žmonių širdžių vienybė gali pakeisti pasaulį vieninteliu įmanomu būdu - iš vidaus, iš paties žmogaus vidaus.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/lt-lt/article/paminetos-
sventojo-josemaria-pirmosios-
kanonizacijos-metines/](https://dev.opusdei.org/lt-lt/article/paminetos-sventojo-josemaria-pirmosios-kanonizacijos-metines/) (2025-08-06)